

3. Національна політика світових країн по протидії нелегальній міграції у сучасний період // Підприємництво, господарство та право. – № 1. – К., 2003. – С. 103–106.
4. Нелегальна міграція: Реалії ЄС у галузі трудових відносин [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://rozum.info/publ/6-1-0-89>
5. Про затвердження Положення про Державну міграційну службу України: Постанова Кабінету Міністрів України від 20.08.2014 № 360 // Офіційний вісник України. – 2014. – № 69.
6. Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства: Закон України від 22.09.2011 № 3773-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2012. – № 19-20. – Ст. 179.
7. Про затвердження Інструкції про примусове повернення і примусове видворення з України іноземців та осіб без громадянства [Електронний ресурс]. – наказ Міністерства внутрішніх справ України, Адміністрації Державної прикордонної служби України, Служби безпеки України від 23.04.2012 № 353/271/150 – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0806-12>

ПРАВОВІ ОСНОВИ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ДІТЬМИ ТА МОЛОДДЮ

Стрельніков В.Ю.,

*Донецький національний університет імені Василя Стуса (м. Вінниця)
доктор педагогічних наук, професор*

До суб'єктів соціальної роботи з дітьми та молоддю, окрім уповноважених органів, які здійснюють означену соціальну роботу, належать фахівці з соціальної роботи [1, с. 343-349; 2, с. 82-104; 3, с. 52-61; 4, с. 48]. Права та обов'язки соціального працівника у роботі з дітьми та молоддю визначаються і затверджуються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань молодіжної політики [4, с. 56].

Правовою основою діяльності суб'єктів соціальної роботи з дітьми та молоддю є, серед інших законодавчих актів, Закон України «Про соціальні послуги». Згідно цього Закону означені суб'єкти мають право: вносити до органів місцевого самоврядування й органів виконавчої влади пропозиції щодо покращення соціальної роботи з дітьми і молоддю, брати участь у реалізації цих

пропозицій; укладати договори на виконання ними робіт із підприємствами, установами і організаціями (також із зарубіжними), які мають сприяти зростанню ефективності соціальної роботи; створювати спеціалізовані служби, агентства, інші установи соціального спрямування, займатися благодійністю згідно законодавства України; одержувати інформацію з питань соціальної роботи з дітьми та молоддю від установ, підприємств та організацій усіх форм власності; проводити соціологічні дослідження з проблем молоді на підприємствах, в установах та організаціях; представляти інтереси дітей і молодих людей (молодих сімей) в їхніх відносинах з установами, підприємствами, організаціями; надавати за договорами у встановленому порядку установам, підприємствам і організаціям платні послуги з інформаційно-методичного забезпечення їхньої діяльності з соціального обслуговування дітей та молоді (одержані кошти ідуть на рахунки відповідних центрів соціальних служб; перелік платних послуг, порядок їх надання і витрачання одержаних коштів встановлюються спеціально уповноваженим центральним органом виконавчої влади з питань молодіжної політики; спрямовуються прибутки від надання платних послуг виключно на допомогу дітям і молоді та соціальне обслуговування).

Надання соціальних послуг ґрунтується на принципах індивідуального підходу, гуманності, адресності, доступності, конфіденційності, добровільності, відповідальності суб'єктів соціальної роботи, які надають соціальні послуги, за дотримання правових та етичних норм.

Однак, правові основи діяльності суб'єктів соціальної роботи з дітьми та молоддю потребують подальшого удосконалення. Так, актуальними є питання правового визначення деяких понять, приміром, «клієнт» чи «користувач соціальних послуг» тощо [4, с. 56-58].

Отже, певну правову базу соціальної роботи становить законодавство України, яке забезпечує правовий статус соціальної роботи, створює правові засади для ефективного управління системою соціального захисту, регулювання соціальної підтримки населення і соціальної допомоги.

Література:

1. Гонта М. С., Лебедик Л. В. Педагогічні умови формування правової культури майбутніх фахівців в умовах коледжу. *Збірник наукових статей магістрів*. Полтава : ПУЕТ, 2019. С. 343-349. <http://dspace.puet.edu.ua/handle/123456789/9150>

2. Соціальна робота: В 3 ч. К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2004. Ч. I. : Основи соціальної роботи / Н. Б. Бондаренко, І. М. Грига, Н. В. Кабаченко та ін.; За ред. Т. Семигіної та І. Григи, 2004. С. 82-104.
3. Соціальна робота в Україні: Навч. посіб. / І. Д. Зверева, О. В. Безпалько, С. Я. Харченко та ін.; За заг. ред. І. Д. Зверєвої, Г. М. Лактіонової. К. : Наук, світ, 2003. С. 52-61.
4. Тюптя Л. Т., Іванова І. Б. Соціальна робота (теорія і практика): Навч. посіб. К. : ВМУРОЛ «Україна», 2004. С. 48-59.

ОСУЧАСНЕННЯ ОСНОВНИХ ФУНКЦІОНАЛЬНИХ ЗАВДАНЬ МИТНИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Суббота А.Ю.,

студент;

Науковий керівник: Кадала В.В.

*Донецький юридичний інститут МВС України,
завідувач кафедри ГПД, кандидат юридичних наук, доцент*

Плинність часу, кризові явища в економічному розвитку суспільства потребують зміни та осучаснення завдань провідних керівних ланок країни. До їх складу включено Митні органи України, які виступають частиною правоохоронних структур, що здійснюють захист економічної безпеки держави і її суверенітету. На дані органи, перш за все, покладено функції з контролю умов і порядку переміщення товарів і транспортних засобів через кордон, стягування і оформлення митних платежів. Виконанню функціональних обов'язків передують завдання котрі охоплюють весь обсяг роботи, що покладений на фахівців митної справи.

Проблема змісту основних функціональних завдань, які покладено на фахівців митної справи є доволі сучасною та знаходить своє відображення в чисельних наукових працях вчених і має дискусійний характер. Серед представників наукової еліти варто відзначити таких науковців як А.І. Крисоватий, С.Д. Герчаківський, О.Б. Дем'янюк та ін. [1], О.П. Гребельник [2], І.Г. Бережнюк [3], А.П. Рум'янцев, Н.С. Рум'янцева [4], А.І. Годяк, О.М. Ілюшик, Я.П. Павлович-Сенета [5] та інші. Науковці розкривають не лише зміст основних завдань митних органів, а й надають пропозиції щодо покращення їх змістовності.